KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2021/1349

av den 6 maj 2021

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller tekniska tillsynsstandarder som specificerar kriterierna för de behöriga myndigheternas bedömning av efterlevnaden i fråga om den obligatoriska administrationen av kritiska referensvärden

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014 ([1]), särskilt artikel 21.5, och

av följande skäl:

(1) Den bedömning som den behöriga myndigheten ska göra enligt artikel 21.2 b i förordning (EU) 2016/1011 avser antingen hur ett kritiskt referensvärde ska överföras till en ny administratör eller hur det ska upphöra att tillhandahållas. Det är därför lämpligt att specificera två uppsättningar kriterier som de behöriga myndigheterna ska beakta beroende på vilket scenario de bedömer.

(2) Om ett kritiskt referensvärde ska överföras till en ny administratör bör den nya administratören kunna säkerställa kontinuiteten hos tillhandahållandet av det kritiska referensvärdet på ett sådant sätt att enheter under tillsyn kan fortsätta att använda det utan avbrott och i enlighet med förordning (EU) 2016/1011. Det är därför nödvändigt att specificera de kriterier som den behöriga myndigheten bör beakta vid bedömningen av huruvida den nya administratören kan säkerställa en sådan kontinuitet.

(3) Tillsynen över ett kritiskt referensvärde bör säkerställas under hela överföringen av referensvärdet till en ny administratör. Det finns en högre risk för att tillsynen över ett sådant referensvärde upphör om den nya administratören och den behöriga myndighet som bedömer hur det kritiska referensvärdet ska överföras till den nya administratören befinner sig i olika medlemsstater. De berörda behöriga myndigheterna bör samarbeta för att säkerställa att den behöriga myndighet som gör bedömningen erhåller all nödvändig information för att fastställa huruvida fortsatt tillsyn över referensvärdet kan säkerställas under en sådan överföring, inbegripet en analys inriktad på den nya administratörens lokalisering och auktorisationsstatus.

(4) Vid bedömningen av hur ett kritiskt referensvärde ska överföras till en ny administratör bör den behöriga myndigheten ur ett operativt perspektiv analysera hur tillhandahållandet av det kritiska referensvärdet kommer att överföras från den nuvarande administratören till den nya administratören. Den behöriga myndigheten bör särskilt beakta ett oavbrutet offentliggörande av referensvärdet, tillgången till dataunderlaget, metoden för beräkningen av referensvärdet och eventuellt nödvändigt deltagande av rapportörer, användare och andra berörda parter.

(5) En behörig myndighet som bedömer hur ett kritiskt referensvärde ska upphöra att tillhandahållas bör förvissa sig om att detta kan ske på ett ordnat sätt, med beaktande av bland annat förfarandet för referensvärden som upphör att tillhandahållas som inrättats av administratören i enlighet med artikel 28.1 i förordning (EU) 2016/1011. Det är därför nödvändigt att specificera de kriterier som den behöriga myndigheten bör beakta för att avgöra om så är fallet.

([1]) EUT L 171, 29.6.2016, s. 1.

(6) En behörig myndighet som bedömer hur ett kritiskt referensvärde ska upphöra att tillhandahållas bör även beakta de skriftliga planer som avses i artikel 28.2 i förordning (EU) 2016/1011 för referensvärden som upphör att tillhandahållas. Dessa skriftliga planer från olika användare av ett kritiskt referensvärde är inte alltid överensstämmande och är därför inte nödvändigtvis förenliga om de tillämpas samtidigt. Det är därför viktigt att de behöriga myndigheterna överväger i vilken utsträckning dessa skriftliga planer är kompatibla mellan olika användare av referensvärdet, även i fråga om de utlösande faktorerna för det upphörande av tillhandahållandet av referensvärdet som anges i dessa planer, och hur planerna kan användas för att säkerställa att referensvärdet upphör att tillhandahållas på ett ordnat sätt.

(7) Denna förordning grundar sig på det förslag till tekniska tillsynsstandarder som Esma har överlämnat till kommissionen.

(8) Esma har genomfört öppna offentliga samråd om det förslag till tekniska tillsynsstandarder som denna förordning bygger på, analyserat möjliga kostnader och fördelar och begärt in råd från den intressentgrupp för värdepapper och marknader som inrättats i enlighet med artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ([2]).

(9) För att säkerställa överensstämmelse med dagen för tillämpning av artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2175 ([3]), genom vilken artikel 21.5 infördes i förordning (EU) 2016/1011, bör denna förordning träda i kraft den 1 januari 2022.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kriterier för bedömning av överföringen till en ny administratör

Vid bedömningen av hur ett kritiskt referensvärde ska överföras till en ny administratör ska behöriga myndigheter beakta alla följande kriterier:

a) Huruvida den nya administratör som föreslås i den bedömning som presenterats av den nuvarande administratören enligt artikel 21.1 b i) i förordning (EU) 2016/1011

   i) befinner sig i en annan medlemsstat än den nuvarande administratören, varvid den behöriga myndigheten vid behov ska samarbeta med den behöriga myndigheten i den nya administratörens medlemsstat för att bedöma huruvida tillsynen över det kritiska referensvärdet kan säkerställas under hela överföringen till den nya administratören,

   ii) är en enhet under tillsyn och, om så är fallet, vilka verksamheter tillsynen avser och huruvida det finns några faktiska eller potentiella intressekonflikter med den enhetens befintliga verksamheter,

   iii) är en användare av ett referensvärde och, om så är fallet, huruvida de intressekonflikter som kan uppstå avhjälps på ett tillfredsställande sätt,

   iv) redan är auktoriserad som referensvärdesadministratör enligt artikel 34 i förordning (EU) 2016/1011,

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2175 av den 18 december 2019 om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument, förordning (EU) 2016/1011 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och förordning (EU) 2015/847 om uppgifter som ska åtföljа överföringar av medel (EUT L 334, 27.12.2019, s. 1).

v) redan tillhandahåller referensvärden och, om så är fallet, huruvida de referensvärdena är kritiska referensvärden, signifikanta referensvärden, icke-signifikanta referensvärden, råvaruindex eller referensräntor.

b) Huruvida den nuvarande administratören av det kritiska referensvärdet har informerat rapportörer, användare och andra berörda parter eller har genomfört offentliga samråd om en möjlig överföring av det kritiska referensvärdet till den nya administratören.

c) Hur den nya administratören avser beräkna det kritiska referensvärdet och huruvida administratören avser ändra någon av följande element kopplade till det kritiska referensvärdet och, om så är fallet, hur administratören kommer att säkerställa att dessa element uppfyller kraven i förordning (EU) 2016/1011:

i) Metoden, inbegripet kvaliteten på dataunderlaget, och dess översyn.

ii) Beredskapspolicyn för beräkningen av referensvärdet.

iii) Rutinerna för att hantera fel i dataunderlaget eller i det nya fastställandet av referensvärdet.

iv) Uppförandekoden.

d) Huruvida den nya administratören kommer att ha tillgång till samma dataunderlag som den nuvarande administratören, inklusive det historiska dataunderlag som innehas av den nuvarande administratören.

e) Huruvida den nya administratörens it-infrastruktur har testats ordentligt för tillhandahållandet av det kritiska referensvärdet.

f) Om det kritiska referensvärdet grundas på dataunderlag från en panel av rapportörer, hur den nya administratören avser uppfylla kravet i artikel 11.1 d i förordning (EU) 2016/1011 och huruvida de nuvarande rapportörerna kommer att fortsätta att vara en del av panelen efter att referensvärdet överförts till den nya administratören.

g) Hur den nya administratören avser offentliggöra det kritiska referensvärdet, inbegripet de ordinarie dagliga publiceringsarrangemangen, hur ofta det kommer att offentliggöras, webbadressen och om det kritiska referensvärdet kommer att tillgängliggöras mot betalning av en avgift eller kostnadsfritt.

h) Huruvida det finns en detaljerad plan för överföringsdagen och, om så är fallet, huruvida den planen berör alla eventuella problem, inbegripet avtalsproblem, som kan uppstå vid överföringen av det kritiska referensvärdet till en ny administratör.

i) Rättsliga risker kopplade till överföringen, inklusive risken för att avtal motverkas.

j) Redovisnings- och skattemässiga konsekvenser av att det kritiska referensvärdet tillhandahålls av en ny administratör.

k) Överföringens effekter på finansmarknadsinfrastrukturer, inklusive clearingcentraler.

Artikel 2

Kriterier för bedömning av hur kritiska referensvärden ska upphöra att tillhandahållas

1. Vid bedömningen av hur ett kritiskt referensvärde ska upphöra att tillhandahållas ska behöriga myndigheter beakta alla följande kriterier:

a) Effektiviteten hos det förfarande som fastställs enligt artikel 28.1 i förordning (EU) 2016/1011, och i synnerhet

i) huruvida det inom det förfarandet exakt definieras vilka åtgärder administratören ska vidta för att på ett ordnat sätt upphöra att tillhandahålla det kritiska referensvärdet,

ii) huruvida, med beaktande av omständigheterna i det specifika fallet, de åtgärderna kommer att vara tillräckliga för att säkerställa att tillhandahållandet av det kritiska referensvärdet upphör på ett ordnat sätt, även med hänsyn till kriteriet i led b i denna punkt,

iii) när det förfarandet utarbetades och när det senast uppdaterades.

b) De skriftliga planer som avses i artikel 28.2 i förordning (EU) 2016/1011, och i synnerhet

i) huruvida det i dessa skriftliga planer anges lämpliga alternativa referensvärden som skulle kunna användas som referens för att ersätta det kritiska referensvärdet och, i sådana fall, huruvida samma eller olika alternativa referensvärden anges,

ii) om samma alternativa referensvärde anges i de skriftliga planerna, huruvida referensvärdet har antagits i olika tillgångsklasser,

iii) huruvida de utlösande faktorer för upphörandet av tillhandahållandet av det kritiska referensvärdet som ingår i de skriftliga planerna är desamma i de planer som utarbetats av de enheter under tillsyn som använder det kritiska referensvärdet, om det går att bedöma detta.

c) Huruvida administratörerna av de alternativa referensvärden som avses i led b i) i denna punkt är auktoriserade.

d) Om möjligt, huruvida ett upphörande av tillhandahållandet av det kritiska referensvärdet skulle orsaka en negativ påverkan på marknadsintegriteten, den finansiella stabiliteten, konsumenterna, realekonomin eller finansieringen av hushåll och företag ([4]).

e) Huruvida ett upphörande av tillhandahållandet av det kritiska referensvärdet skulle ge upphov till force majeure.

f) Dynamiken hos den marknad eller ekonomiska verklighet som det kritiska referensvärdet är avsett att mäta och huruvida det finns ett dataunderlag vars kvalitet och kvantitet är tillräcklig för att ge en exakt bild av den underliggande marknaden eller ekonomiska verkligheten.

g) Huruvida administratören har informerat rapportörer till och användare av det kritiska referensvärdet samt andra berörda parter eller har genomfört offentliga samråd om att tillhandahållandet av det kritiska referensvärdet kan komma att upphöra.

h) Eventuella rättsliga risker i samband med att tillhandahållandet av det kritiska referensvärdet upphör.

i) Redovisnings- och skattemässiga konsekvenser av att tillhandahållandet av det kritiska referensvärdet upphör.

j) Hur ett upphörande av tillhandahållandet av det kritiska referensvärdet påverkar marknadsinfrastrukturer, inklusive clearingcentraler.

Vid tillämpning av led c ska den behöriga myndigheten, om administratörerna av de alternativa referensvärden som avses i led b i) i denna punkt inte är auktoriserade, bedöma villkoren för deras auktorisation enligt artikel 34 i förordning (EU) 2016/1011 och huruvida en period för obligatorisk administration av det kritiska referensvärdet är nödvändig för att administratörerna av dessa alternativa referensvärden ska kunna auktoriseras.

2. Utöver de kriterier som avses i punkt 1 a kan en behörig myndighet bedöma huruvida det förfarande som administratören ska fastställa enligt artikel 28.1 i förordning (EU) 2016/1011 är lämpligt med beaktande av följande faktorer rörande de finansiella instrument, finansiella avtal eller investeringsfonder som hänvisar till det kritiska referensvärdet:

a) Deras volym och värde.

b) Perioden, varaktigheten, löptiden eller förfallodagen för de finansiella instrumenten, de finansiella avtalen och eventuella andra dokument som ingåtts för att mäta resultatet för en investeringsfond genom ett index eller en kombination av index, i syfte att efterlikna avkastningen på ett sådant index eller kombinationen av index, eller fastställa en portföljs tillgångsallokering eller beräkna de resultatberoende avgifterna.

c) Huruvida det kritiska referensvärdet kommer att fortsätta att tillhandahållas för användning under en övergångs- eller avvecklingsperiod.

([4]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/64 av den 29 september 2017 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 med närmare angivelse av hur kriterierna i artikel 20.1 c iii ska tillämpas för att bedöma om vissa händelser skulle orsaka en allvarlig och negativ påverkan på marknadsintegriteten, den finansiella stabiliteten, konsumenterna, realekonomin eller finansieringen av hushåll och företag i en eller flera medlemsstater (EUT L 12, 17.1.2018, s. 5).

d) Huruvida det förfarande som avses i artikel 28.1 i förordning (EU) 2016/1011 möjliggör ändringar av det kritiska referensvärdet som kan vara nödvändiga för att säkerställa att det kritiska referensvärdet förblir tillförlitligt och representativt för den underliggande marknad eller ekonomiska verklighet som det är avsett att mäta under hela den period som avses i punkt 2 c i denna artikel.

e) Sannolikheten att ett sådant finansiellt instrument, finansiellt avtal eller annat dokument som trätt i kraft för att mäta resultatet för en investeringsfond genom ett index eller en kombination av index, i syfte att efterlikna avkastningen på ett sådant index eller kombinationen av index, eller fastställa en portföljs tillgångsallokering eller beräkna de resultatberoende avgifterna, skulle motverkas eller att dess villkor skulle överträdas om tillhandahållandet av det kritiska referensvärdet upphörde.

Artikel 3

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2022.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 maj 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande